

creative activity; participation in research work; forming a creative and talented specialist under the dominant influence of a creative personality and activity of the teacher; practical training; focus on intellectual initiative, desire to find an original, alternative way of solving the problem, to look at the problem at a deeper level, or in another aspect.

As a result of research we have come to the conclusion that by implementing the pedagogical conditions in the educational process, it is possible to provide high efficiency of the process of forming a creative graduate who is able to think extraordinarily, have deep knowledge, define his professional competence as a level of knowledge and professionalism, which will help to find creative, extraordinary solutions in a specific professional situation.

Key words: *creative personality, students' creativity, extraordinary ideas, creative process, individual style, self-development, self-knowledge, erudition, scientific research.*

УДК 371.147.091.31

Петро Рибалко

Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка

ORCID ID 0000-0002-6460-4255

DOI 10.24139/2312-5993/2019.09/235-244

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ПОДАЛЬШОЇ ФАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті окреслено теоретичні та практичні засади професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації фізкультурно-оздоровчого середовища в закладах загальної середньої освіти.

Під фізкультурно-оздоровчим середовищем закладу загальної середньої освіти розуміється педагогічно вивірений і доцільно організований освітній простір, у якому створені необхідні умови для збереження і зміцнення фізичного, духовного, психологічного й соціального здоров'я всіх учасників освітнього процесу та який має на меті виховання фізично здорової та морально досконалої молодшої людини, спроможної активно реалізувати себе в дорослому житті в інтересах своєї особистості, сім'ї, держави та суспільства.

Ключові слова: *учитель фізичного виховання, професійна діяльність, фізична культура, фізкультурно-оздоровче середовище.*

Постановка проблеми. Реформа освіти в Україні набирає обертів. З огляду на процес децентралізації влади, перед територіальними громадами постає питання модернізації управління освітою. Створення ефективної системи освіти є завданням складним і надзвичайно відповідальним.

На державному рівні з метою підвищення ефективності системи підготовки кадрів у галузі фізичної культури і спорту необхідні оптимальні організація й управління навчанням майбутніх учителів (Афонін, 2004). Головним аспектом у його вирішенні є новітні підходи до побудови професійної підготовки педагогів. У побудові системи професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання необхідно враховувати постійне

розширення професійної сфери різних ланок системи фізичної культури і спорту. Важливою особливістю фізичного виховання і фізичної культури є їх спрямованість на всебічне (тілесне, морально-психологічне, емоційно-вольове, естетичне тощо) вдосконалення людини, що цілком відповідає уявленням, які склалися зі стародавніх часів й актуальні донині, про гармонійно розвинену особистість, що поєднує «духовне багатство, моральну чистоту й фізичну досконалість». Професія викладача, учителя фізичного виховання, тренера з певного виду спорту належить до професій, у яких людина, не маючи покликання до цієї діяльності, не може працювати творчо, продуктивно, стати майстром своєї справи (Ващенко, 2006).

Початок XXI століття відзначений стійкою тенденцією підвищення соціальної ролі фізичної культури і спорту, виробленням чіткого розуміння суспільно-історичної зумовленості та значення фізичної культури в становленні особистості. Нині розвиток фізичної культури та спорту є важливим напрямом соціальної політики української держави. У нормативних документах наголошується, що підвищення фізичної підготовленості учнів, формування й активізація інтересу до здорового способу життя є першочерговим завданням (Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту).

Освіта з фізичної культури – це засвоєння людиною в процесі навчання системи раціональних способів керування своїми рухами, необхідних у житті сукупності рухових умінь, навичок і пов'язаних із ними знань, що має вагоме значення для раціонального використання людиною своїх фізичних можливостей і кондицій у життєдіяльності. При цьому П. Лесгафт вважав, що фізичне виховання як педагогічний процес має на меті не лише зміцнення фізичних сил людини, а й накопичення специфічних знань, формування вмінь і навичок.

Початок третього тисячоліття ознаменувався в професійній фізкультурній освіті тим, що визначилася тенденція переходу української вищої освіти на європейські стандарти багаторівневої системи підготовки фахівців у галузі ФКіС. Орієнтація вищої педагогічної освіти України на досягнення відповідності стандартам Європи вимагає оновлення змісту, форм і методів підготовки майбутніх учителів (Рибалко, 2019).

Нині в Україні підготовка фахівців за напрямом «Фізичне виховання» здійснюється більш ніж у 35 закладах вищої освіти. Проте питання формування і зміцнення здоров'я школярів залишається актуальним, про що зазначено в рекомендаціях парламентських слухань про становище молоді в Україні «Молодь за здоровий спосіб життя» (Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту).

Аналіз актуальних досліджень. Професійна підготовка майбутнього вчителя фізичної культури як суб'єкта багатоаспектної, інтегрованої навчально-виховної діяльності – складне завдання, що завжди турбувало науковців і практиків.

Результати наукових досліджень О. Ажиппо, І. Боднар, Є. Приступи, О. Вацеби, Є. Захаріної, Р. Карпюка, Ю. Лянного, О. Тимошенка, А. Цьося, О. Томенка, Б. Шияна та аналіз практики фізичного виховання у ЗЗСО свідчать, що серед пріоритетних напрямів розвитку галузі фізичної культури і спорту провідне місце займають теоретичні та методичні засади розвитку системи професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання у ЗВО, а також підвищення кваліфікації та перепідготовки педагогічних кадрів.

Питанням розвитку особистості фахівця цієї галузі присвячені дослідження Є. Ільїна, Р. Клопова, Л. Лубишевої, В. Платонова, Л. Сущенко, В. Чичикіна та ін.

Удосконаленню професійної підготовки вчителів фізичного виховання присвячені дослідження Я. Бельського, М. Віленського, О. Петуніна, Ф. Собяніна, А. Тер-Ованесяна, О. Шабаліної та інших.

Проблеми змісту освіти галузі ФКіС досліджені у працях А. Барабанова, М. Віленського, Є. Каргаполова, В. Маслова, Ж. Холодова та інших.

Удосконалення організаційних форм і методів навчання у вищій освіті галузі ФКіС вивчали Ю. Гагін, С. Зайцева, А. Кузьмін, Л. Лубишева, В. Лях, В. Чичикін та інші. У цих працях наголошується, що ЗВО галузі ФКіС мають розвиватися на принципах динамізму, варіативності, різноманітності організаційних форм, гнучкого реагування на потреби суспільства й особистості.

Питання формування педагогічних здібностей у галузі ФКіС вивчали А. Деркач, Н. Латишева, Н. Луткова, А. Міхеев та інші, що відображають у своїх працях науково обґрунтовані засоби й методи підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту, а також окремі складові педагогічного потенціалу та майстерності (Водолазська, 2012).

Вагомими для нашого дослідження є роботи, присвячені проблемам формування професійної готовності та професійної компетентності вчителя.

Основним завданням закладу вищої освіти, який готує майбутніх учителів фізичної культури, як вважає Л. Сущенко, повинно стати формування суб'єкта професійної діяльності, здатного підвищити свій професійний потенціал, засвоїти знання з організації процесу фізичного виховання та суспільної культури в галузі фізичного виховання та спорту саме з урахуванням сучасних педагогічних технологій, прогнозованих інноваціями.

Виклад основного матеріалу. Майбутній фахівець із фізичного виховання та спорту розглядається як особистість, яка цілеспрямовано здобуває в закладах вищої освіти кваліфікацію відповідно до певного освітньо-кваліфікаційного рівня в процесі спеціально організованої навчально-виховної діяльності, спрямованої на підготовку до подальшої професійної діяльності щодо підтримки відповідного рівня фізичної культури населення або досягнення вищих спортивних результатів на олімпійській, світовій чи регіональній аренах у командному чи в індивідуальному вимірах.

О. Семеніхіна наголошує, що поняття професійної готовності розглядається як категорія теорії діяльності (стан) і розуміється, з одного боку, як результат процесу підготовки, з іншого, – настанови на щось. Тому дослідниця розглядає готовність до діяльності як особистісне утворення, яке передбачає наявність у суб'єкта моделі її діяльності і спрямованості свідомості на її виконання (Семеніхіна, 2017).

Готовність майбутніх фахівців фізичної культури до професійної діяльності характеризується вченими як цілісний прояв особистості, комплекс необхідних знань, умінь і здібностей, результат професійної освіти та виховання, соціальної зрілості особистості, компонентами якої виступає психологічна, науково-теоретична, практична, фізична й психофізична готовність.

Основними складниками професійної діяльності фахівців із фізичної культури та спорту слід вважати: фізкультурно-спортивну діяльність (пізнавальну, організаторську, пропагандистську, інструктивно-педагогічну, суддівську); мотиваційно-ціннісні орієнтири, що виявляються в умінні мотивувати свої інтереси, переконання, потреби, прагнення досягти спортивних вершин; самодисципліну, самовиховання та самовдосконалення (рухові вміння, рухові навички, фізичний розвиток, фізична підготовленість), що виявляється у власній спортивній досконалості (Мельничук та Бойко; Харченко та ін., 2019).

М. Лянной професійну підготовку майбутніх учителів фізичного виховання розглядає як:

- неперервний процес набуття студентами необхідного рівня освіченості (одержання знань, напрацювання вмінь і навичок, розвиток професійно і соціально значущих якостей, формування ціннісних орієнтацій і первинного досвіду діяльності, що забезпечує готовність до виконання трудових функцій);

- створення науково-педагогічними працівниками й адміністрацією ЗВО відповідного освітнього середовища та належних умов для цілеспрямованого формування і розвитку в майбутніх фахівців сукупності компетентностей, що визначають здатність до професійної діяльності;

- результат освітнього процесу – професійну підготовленість випускників до фахової діяльності (професійну компетентність) (Лянной та ін., 2019).

У своєму дослідженні ми погоджуємось із визначенням М. Лянного і будемо розглядати професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури як неперервний процес набуття студентами необхідного рівня освіченості (одержання знань, напрацювання вмінь і навичок, розвиток професійно і соціально значущих якостей, формування ціннісних орієнтацій і первинного досвіду діяльності, що забезпечує готовність до виконання трудових функцій).

Професійна діяльність фахівця з фізичної культури та спорту в сучасних умовах висуває особливі вимоги до таких фахівців, серед яких надзвичайно значущими є:

- теоретичні знання організації навчально-виховного процесу;
- володіння комплексом умінь і навичок та врахування вікових і індивідуальних особливостей тих, хто навчається, розвиток їхніх фізичних здібностей;
- аналіз педагогічних фактів та прогнозування результатів навчально-тренувальної діяльності;
- використання в навчально-тренувальному процесі ефективних засобів для досягнення максимально можливого спортивного результату;
- спрямованість на постійне самовдосконалення, підвищення професійної майстерності та загальнокультурного рівня.

Функціональними обов'язками фахівця з фізичної культури та спорту є проведення індивідуальних та групових занять із фізичного виховання, спортивно-масової, рекреаційної та оздоровчої роботи, менеджменту фізичної культури і здійснення своєї професійної діяльності в середніх та дошкільних закладах освіти, фізкультурних і спортивних організаціях (Шиян, 2001).

Фахівець із фізичної культури та спорту може обіймати такі посади в державних, громадських, приватних та інших установах: учитель, викладач фізичного виховання у школі, училищі тощо; тренер, тренер-викладач з обраного виду спорту в ДЮСШ, ШВСМ; інструктор фізичної культури в дошкільному закладі; методист із фізичної культури; інструктор (організатор) спортивно-масової роботи на виробництві, приватній фірмі чи за місцем проживання; фахівець з експлуатації спортивних споруд; працівник державних або громадських органів управління фізичною культурою; працівник спортивних клубів, спортивно-оздоровчих таборів відпочинку. Види професійної діяльності і професійних функцій, які формуються в системі професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту, виокремлює у своїх працях Л. П. Сущенко.

Продукт системи професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту, як наголошує автор, зобов'язаний на виході системи виконувати світоглядну, інструментальну, культурологічну, інноваційну, комунікативну, мотиваційну функції та функцію цілепокладання. І далі вчена зазначає, що оволодіння цією системою професійних функцій дає змогу підвищити конкурентоспроможність фахівця фізичного виховання і спорту відповідно до вимог соціуму та ринку праці.

У своїй професійній діяльності фахівці з фізичної культури і спорту повинні опиратися не лише на знання, але й на певні професійно-педагогічні вміння та навички, до яких можна віднести рухові та індивідуально-педагогічні навички й уміння. До перших належать

володіння технікою фізичних вправ, рухів, уміння застосовувати спортивний інвентар і устаткування. До індивідуально-педагогічних, як найбільш важливих, – уміння навчати рухових дій, планувати навчально-тренувальний процес, організовувати спортивно-масову роботу.

Процес професійної підготовки фахівців із фізичної культури і спорту здійснюється згідно з нормативно-правовими документами: Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», Укази Президента «Про Положення про національний заклад (установу) України», «Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про державний вищий заклад освіти», «Про запровадження у вищих навчальних закладах України Європейської кредитно-трансферної системи», «Про особливості формування навчальних планів».

Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту розглядається нами як такий навчальний процес у ЗВО, що спрямований на формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до майбутньої професійної діяльності та самовдосконалення впродовж усього життя.

У державному стандарті загальної середньої освіти відображені питання збереження і розвитку здоров'я учнів, тому школа повинна пройти шлях у напрямі створення інноваційних здоров'язбережувальних педагогічних технологій від моделювання з дітьми проблемних ситуацій, спрямованих на передачу інформації і здійснення профілактичної роботи, від організації здоров'язбережувального простору і формування потреби в здоровому способі життя до креативно-волонтерського руху та формування компетентності «бути здоровим».

Новій українській школі необхідний новий компетентний педагог у вирішенні даних питань. Тому система професійної підготовки повинна бути орієнтована на підготовку кадрів, компетентних:

- в організації здоров'язбережувального середовища закладу освіти, розробці моделей програм здоров'я для освітніх установ різного рівня;
- у проектуванні індивідуальних освітніх траєкторій учнів з проблем здоров'я, здорового способу життя та безпеки;
- в організації педагогічних досліджень з актуальних проблем освіти, здоров'я та ЗСЖ;
- застосуванні здоров'язбережувальних технологій, інноваційних педагогічних технологій та інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності;
- управління закладом освіти з позицій здоров'язбереження.

Наведений огляд нормативно-правових документів всіх рівнів дає додаткове уявлення про сутність проблеми збереження здоров'я дітей в освіті і намічає шляхи вирішення означених питань.

Одним із завдань наукового дослідження проблеми формування культури здорового й безпечного способу життя учнів є розробка моделі фізкультурно-оздоровчого середовища закладу середньої освіти. Управління якістю освіти на основі інформаційних технологій і медико-психолого-педагогічного моніторингу є важливою умовою здоров'яформувальної діяльності.

Результати вивчення проблеми підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до інноваційної професійної діяльності дали можливість визначити складові цього процесу.

У межах нашого дослідження розкриємо поняття «фізкультурно-оздоровче середовище».

Уперше дане поняття ввела в своїх дослідженнях І. В. Манжелей, яка розглядає фізкультурно-оздоровче середовище закладу освіти як сукупність різних умов і можливостей фізичного й духовного формування та саморозвитку особистості, що містяться в просторово-предметному і соціальному оточенні.

Соціальним замовленням сучасного українського інформатичного суспільства є професійно підготовлений учитель фізичної культури, здатний здійснювати професійну діяльність. Відповідно до цього було визначено мету фахової підготовки сучасного вчителя фізичної культури:

1) забезпечення свідомого й міцного оволодіння системою фундаментальних знань із фахових дисциплін галузі ФКіС та вмінь їх використовувати у професійній діяльності;

2) забезпечення оволодіння системою знань з інноваційних технологій у галузі ФКіС та вмінь їх використовувати у професійній діяльності;

3) формування індивідуальних педагогічних здібностей до створення та управління фізкультурно-оздоровчим середовищем освітньої установи.

Під фізкультурно-спортивним середовищем закладу освіти прийнято розуміти сукупність різних умов і можливостей, що містяться в просторово-предметному й соціальному оточенні для самовдосконалення та самовираження учнів засобами фізичної культури й масового спорту.

Визначення основних параметрів фізкультурно-оздоровчого середовища вимагає розгляду його структури, яка, судячи з усього, має багато спільного з освітнім та соціокультурним середовищами.

Фізкультурно-оздоровче середовище – це особистісно орієнтована система впливів та умов формування особистості, а також можливостей для її розвитку, які і є результатом змін освітньої культури в закладі освіти.

Фізкультурно-оздоровче середовище – це педагогічний, доцільно організований простір життєдіяльності, який і є необхідною умовою збереження та зміцнення усіх складників здоров'я, а отже й повноцінного і

своєчасного розвитку фізичної, соціально-моральної, інтелектуально-пізнавальної, емоційно-ціннісної, творчої та інших сфер дитячої особистості.

Фізкультурно-оздоровче середовище закладу загальної середньої освіти – цілісна освітня платформа, де створені необхідні умови для збереження і зміцнення фізичного, духовного, психологічного та соціального здоров'я всіх учасників навчально-виховного процесу, виховання фізично здорової та морально досконалої молодшої людини, працездатної, спроможної активно реалізувати себе в дорослому житті в інтересах своєї особистості, сім'ї, держави та суспільства.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Проведений аналіз науково-методичної літератури з проблеми дослідження та реального стану професійної підготовки фахівців із фізичної культури і спорту свідчить, що, незважаючи на вагомий результати багатьох наукових пошуків, поза увагою дослідників лишаються питання, які стосуються вирішення проблеми формування компетентності майбутніх фахівців із фізичної культури та спорту щодо раціонального вдосконалення рухової діяльності людини. Така сутність компетентності недостатньо досліджена в педагогічній теорії підготовки фахівців з фізичної культури і спорту, а тому не знайшла належного відображення в практичній діяльності ЗВО.

Основою для організації фізкультурно-оздоровчого середовища є теоретичне обґрунтування його сутності й структурних компонентів та ідеалізація процесу професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, результатом якої є їхня готовність до організації фізкультурно-оздоровчого середовища освітньої установи.

Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури до організації фізкультурно-оздоровчого середовища закладу загальної середньої освіти набуває ефективності, якщо вона здійснюється на основі обґрунтованих теоретичних і практичних засад, що розкривають готовність майбутніх учителів фізичної культури до організації фізкультурно-оздоровчого середовища закладу загальної середньої освіти з урахуванням розробленої концепції та відповідного організаційно-методичного супроводу.

ЛІТЕРАТУРА

- Афонін В. (2004). Теорія і практика професійної підготовки студентів інститутів фізичної культури (ІФК) як педагогічна проблема. *Молода спортивна наука України: збірник наук. праць у галузі фізичної культури і спорту*. Т. 4. Львів: НФВ «Українські технології» (Afonin, V. (2004). Theory and practice of professional training of students of institutes of physical culture (IPC) as a pedagogical problem. *Young Sports Science of Ukraine: Collection of Scientific works in the field of physical culture and sports*. Vol. 4. Lviv: NFV "Ukrainian Technologies").
- Ващенко, О., Свириденко, С. (2006). Готовність вчителя до використання здоров'язберігаючих технологій у навчально-виховному процесі. *Здоров'я та*

- фізична культура*, 8, 1-6 (Vashchenko, O., Svyrydenko, S. (2006). Teacher's readiness to use health-saving technologies in the educational process. *Health and Physical Culture*, 8, 1-6).
- Водолазська, Т. В. (2012). Модель доброзичливого до дітей освітнього середовища. *Пост Методика*, 5 (108). Режим доступу: <http://poippro.pl.ua/pm/pdf-1-f-w/PM-108.pdf> (Vodolazska, T. V. (2012). Model of child-friendly educational environment. *Post Metodyka*, 5 (108). Retrieved from: <http://poippro.pl.ua/pm/pdf-1-f-w/PM-108.pdf>).
- Лянной, М., Рибалко, П., Ганчева, В., Красілов, А. (2019). Методика управління фізкультурно-оздоровчою діяльністю в сучасних закладах середньої освіти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 4 (88), 280-289 (Liannoi, M., Rybalko, P., Hancheva, V., Krasilov, A. (2019). Methods of management of physical and health activity in modern secondary education institutions. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 4 (88), 280-289).
- Мельничук, Д., Бойко, Д. *Особливості формування професійної майстерності майбутніх учителів фізичної культури засобами інноваційних технологій*. Режим доступу: <http://eprints.zu.edu.ua/9147/1/Статт.pdf> (Melnychuk, D., Boiko, D. *Features of formation of professional skills of future teachers of physical culture by means of innovative technologies*. Retrieved from: <http://eprints.zu.edu.ua/9147/1/Article.pdf>).
- Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту: затверджено Указом Президента України від 28 вересня 2004 р. № 1148/2004 із змінами і доповненнями від 21 жовтня 2005 р. № 1505/2005. Режим доступу: http://search.ligazakon.Ua/l_doc2.nsf/link1/U1148_04.html (*National Doctrine for the Development of Physical Culture and Sports: Approved by Presidential Decree of September 28, 2004 No. 1148/2004, as amended on October 21, 2005, No. 1505/2005*. Retrieved from: http://search.ligazakon.Ua/l_doc2.nsf/link1/U1148_04.html).
- Рибалко, П. Ф. (2019). Керівні підходи і принципи у підготовці вчителів фізичної культури до оздоровчо-спортивної діяльності. *Гуманізація навчально – виховного процесу*, 4 (96), 66-77.
- Семеніхіна, О. В. (2017). *Теорія і практика формування професійної готовності майбутніх учителів математики до використання засобів комп'ютерної візуалізації математичних знань* (дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04). Суми (Semenikhina, O. V. (2017). *Theory and practice of forming future mathematics teachers' professional readiness for the use of computer-aided visualization of mathematical knowledge* (DSc thesis). Sumy).
- Харченко, Р., Хоменко, С., Красілов, А., Рибалко, П. (2019). Методика викладання навчальної дисципліни «Фізичне виховання» у закладі вищої освіти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 5, 183-195 (Kharchenko, R., Khomenko, S., Krasilov, A., Rybalko, P. (2019). Methodology of teaching the discipline "Physical Education" in higher education. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 5, 183-195).
- Шиян, Б. М. (2001). Підготовка вчителя фізичної культури третього тисячоліття. *Концепція розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні: зб. наук. пр, Вип. 2*, 371-374. Рівне: Принт Хауз (Shyian, B. M. (2001). Training of the teacher of physical education of the third millennium. *The Concept of Development of Physical Education and Sports Industry in Ukraine, Issue 2*, 371-374. Rivne: Print House).

РЕЗЮМЕ

Рыбалко Петр. Особенности профессиональной подготовки будущих учителей физической культуры к дальнейшей профессиональной деятельности.

В статье описаны теоретические и практические основы профессиональной подготовки будущих учителей физической культуры к организации физкультурно-оздоровительной среды в учреждениях общего среднего образования.

Под физкультурно-оздоровительной средой заведения общего среднего образования понимается педагогически выверенный и целесообразно организованный образовательный процесс, в котором созданы необходимые условия для сохранения и укрепления физического, духовного, психологического и социального здоровья всех участников образовательного процесса и имеющий целью воспитание физически здорового и морально совершенного молодого человека, способного активно реализовать себя во взрослой жизни в интересах своей личности, семьи, государства и общества.

Ключевые слова: учитель физического воспитания, профессиональная деятельность, физическая культура, физкультурно-оздоровительная среда.

SUMMARY

Rybalko Peter. Features of professional training of future physical education teachers for further professional activity.

The article describes theoretical and practical foundations of professional training of future physical education teachers for organization of physical and health environment in general secondary education institutions.

The contribution of physical culture to higher education should be providing students with all aspects of knowledge about health and healthy lifestyles, as well as an arsenal of practical skills that ensure maintenance and enhancement of health, development and improvement of his psychophysical abilities and personality traits.

The leading role in health care certainly belongs to the physical culture, which aims to form the basis for a further conscious healthy lifestyle. That is why physical education teachers training should, first and foremost, ensure their ability to organize an environment of a general secondary education institution that, from the standpoint of balanced participation in sporting activities, would perform both a health function and an educational function.

Therefore, the social significance and urgency of the problem, the need to resolve these contradictions led to the need to study the theoretical and practical foundations of professional training of future physical education teachers to organize physical education and health environment of the institution of secondary education.

The physical and health-improving environment of the institution of general secondary education refers to a pedagogically adjusted and appropriately organized educational space, in which necessary conditions are created for preserving and strengthening physical, spiritual, psychological and social health of all participants of the educational process and aimed at nurturing physically healthy and morally perfect young man, able to actively realize himself in adulthood in the interests of his personality, family, state and society.

Key words: physical education teacher, professional activity, physical culture, physical and fitness environment.